

Ղազեազ քարճր սարին
 Զինն ա կիսունէ կասարին.
 Սարի ճաւրբէ, քա՛ց էշէ,
 Էքաւ հասնել իմ եարին:

Ա՛յ, իմ ճաւրբէն քարոս ա,
 Սիրքս երուած, եարոս ա.
 Ղարքի օ՛րն ընկ սեւ—
 Ազիզ եարի կարօս ա:

Եարիս տեսայ՝ ղալիս էր,
 Լալիս, գլխին տալիս էր.
 ճաւրքայ տուէ, ա՛յ սարեր,
 Զեռոյ արի՝ գալիս էր:

Էն ի՛նչ դուշ ա են քարին.
 Սիրքս կարում ա արին—
 Ա՛յ իմ քառքս, քե՛ւ տուր ինձ,
 Թոյել, հասնել իմ եարին:

Ե. Յովհաննիսեան